

Dovolj je barantanja!

Prav gotovo ni nikogar tze-nadilo, da so imperialisti in njihovi hlapci reagirali na ukrep o zamenjavi jugotir v coni B in na govor maršala Tita v Pulju, kot je bilo pač pričakovati. Zunanji minister ZDA Acheson je dejal: »Stališče ameriške vlade glede tržškega vprašanja ostaja isto, ki je označeno v tristranski notji iz marca meseca 1948. Trst mora biti vrnjen Italiji.

Iste dne pa je njegov opredeljevali v Rimu potrdil, da Italija zahteva vse Tržško ozemlje in da Italija zahteva vse Tržško ozemlje in ne samo enega dela. Da se bo to zgodilo, dokazuje po De Gasperijski mnenju dejstvo, da so bili v teh zadnjih mesecih rešeni razni problemi, za katere je vladal veliki skepticizem na mednarodnem polju. To se je zgodilo n. pr. glede blokade Berlina.

Vladi Vel. Britanije in ZDA sta odposlali vladi FLRJ in OZN protestne note zaradi zamenjave jugotir, češ da predstavlja zamenjavo kršitev mirovne pogodbe z Italijo. Pohuradi »Times« pa javlja, da je predstavnik angleškega zunanjega ministra izjavil: »Velika Britanija stoji na italijanski francosko-anglo-ameriški zvezi od 20. marca 1948, na podlagi katere mora biti Tržško ozemlje vrnjeno Italiji.

Ne bomo na tem mestu ponovno naštevati vseh nestetih dokazov o kršitvah mirovne pogodbe, ki jih je v starih letih svojega vladanja izvršila anglo-ameriška vojaška uprava v coni A, kakor tudi vseh kršitev mirovne pogodbe, ki jih je v istem razdobju izvršila klerofašistična republika Italija. O tem je bilo dovolj govorjeno v pisnem načrtu vojaške uprave Jugoslovanske armade polk. Mirka Lenca Varnostnemu svetu. Organizacije združenih narodov, o tem je jasno govoril tudi maršal Tito v Pulju pred petimi dnevi. Poudariti hočemo na tem mestu le nepobitno dejstvo, da je bila po drugi svetovni vojni od vseh zaveznikov zmagovalnih držav samo Jugoslavija tista, ki je morala venomer popuščati v eno in istem interesu ohraniti mir v svetu — in prepustiti velike dele svoje narodnostne ozemlja pretegnanim državam. To se je zgodilo z mirovno pogodbo z Italijo, to se godi še v mnogih večji, krutejši in nesramnejši mirni sedaj, ko se pripravljajo mirovne pogodbe z Avstrijo. Slovesno narodnostno ozemlje hočejo pustiti razkosano skoro tako, kot je bilo razkosano z nepravilnim versajskim mirom.

Glede Koroške pa je na to pristala, da se jo razdeli med Avstrijo in Italijo. Če se je razdelila, potem je bilo razkosano z nepravilnim versajskim mirom. Javno je, da je sprico vsega tega dolžnost predstavnikov vlade FLRJ da odločno in glasno zaključijo: Dovolj! Zaradi tega je tudi povsem naravno, da sta predstavnik vlada LR Slovenije in LR Hrvaške Mih. Marinko in Dušan Diminić pred dnevi na zborovanju v Kopru odločno povedala, da Jugoslavija ne namerava prepustiti niti pedlja več svojega narodnostnega ozemlja niti italijanskemu in niti anglo-ameriškim imperializmom. Zaradi tega je tudi povsem naravno, da je maršal Tito v nedeljo v Pulju poudaril, da se Jugoslavija ne bo

nikdar odrekla svojih pravic do Slovenske Koroške niti svojih pravic glede Tržškega ozemlja. Zato je povsem naravno, da na protestnih zborovanjih, ki se vršijo že več tednov po vsej Jugoslaviji, jugoslovanski narodi odločno protestirajo proti krivičnim sklepom štirih zunanjih ministrov o kupčiji glede Slovenske Koroške in proti vsem morebitnim bodočim barantaskim sklepom, ki bi imeli za cilj kupčevati s katerim koli delom slovenskega narodnostnega ozemlja.

Zato je popolnoma logično, razumljivo in edino mogoče stališče, ki sta ga zavzela vlada FLRJ in jugoslovansko ljudstvo v takšnem položaju, ko so v vprašanju njegovi najpomembnejši interesi. Drugačnega stališča ni mogla zavzeti ljudstvo, ki se hoče imenovati svetoeno, in dokazati, da se ne iz nečestitih ciljev in idealov, za katere je padlo v zadnji vojni 1.700.000 njegovih najboljših sinov in hčera.

Ce se pa te pravilne zahteve križajo z interesi zapadnih imperialistov, potem to še ne pomeni, da se bo naše ljudstvo za te interese svojih pravic odreklo. Ne! Naše ljudstvo se bo za svoje pravice vedno borilo prav tako odločno kakor se je borilo zanje proti italijanskim fašistom in nemškim nacistom in bo zanje borbo nadaljevalo tudi proti imperializmu, ker je prepričano v zmago pravice.

Z našo zemljo pa ne bo nihče več zasiedel brezdažnih imperialističnih židovcev! Barantanja je bilo namreč več kot dovolj!

Ne bomo na tem mestu ponovno naštevati vseh nestetih dokazov o kršitvah mirovne pogodbe, ki jih je v starih letih svojega vladanja izvršila anglo-ameriška vojaška uprava v coni A, kakor tudi vseh kršitev mirovne pogodbe, ki jih je v istem razdobju izvršila klerofašistična republika Italija. O tem je bilo dovolj govorjeno v pisnem načrtu vojaške uprave Jugoslovanske armade polk. Mirka Lenca Varnostnemu svetu. Organizacije združenih narodov, o tem je jasno govoril tudi maršal Tito v Pulju pred petimi dnevi. Poudariti hočemo na tem mestu le nepobitno dejstvo, da je bila po drugi svetovni vojni od vseh zaveznikov zmagovalnih držav samo Jugoslavija tista, ki je morala venomer popuščati v eno in istem interesu ohraniti mir v svetu — in prepustiti velike dele svoje narodnostne ozemlja pretegnanim državam. To se je zgodilo z mirovno pogodbo z Italijo, to se godi še v mnogih večji, krutejši in nesramnejši mirni sedaj, ko se pripravljajo mirovne pogodbe z Avstrijo. Slovesno narodnostno ozemlje hočejo pustiti razkosano skoro tako, kot je bilo razkosano z nepravilnim versajskim mirom.

Glede Koroške pa je na to pristala, da se jo razdeli med Avstrijo in Italijo. Če se je razdelila, potem je bilo razkosano z nepravilnim versajskim mirom. Javno je, da je sprico vsega tega dolžnost predstavnikov vlade FLRJ da odločno in glasno zaključijo: Dovolj! Zaradi tega je tudi povsem naravno, da sta predstavnik vlada LR Slovenije in LR Hrvaške Mih. Marinko in Dušan Diminić pred dnevi na zborovanju v Kopru odločno povedala, da Jugoslavija ne namerava prepustiti niti pedlja več svojega narodnostnega ozemlja niti italijanskemu in niti anglo-ameriškim imperializmom. Zaradi tega je tudi povsem naravno, da je maršal Tito v nedeljo v Pulju poudaril, da se Jugoslavija ne bo

nikdar odrekla svojih pravic do Slovenske Koroške niti svojih pravic glede Tržškega ozemlja. Zato je povsem naravno, da na protestnih zborovanjih, ki se vršijo že več tednov po vsej Jugoslaviji, jugoslovanski narodi odločno protestirajo proti krivičnim sklepom štirih zunanjih ministrov o kupčiji glede Slovenske Koroške in proti vsem morebitnim bodočim barantaskim sklepom, ki bi imeli za cilj kupčevati s katerim koli delom slovenskega narodnostnega ozemlja.

Zato je popolnoma logično, razumljivo in edino mogoče stališče, ki sta ga zavzela vlada FLRJ in jugoslovansko ljudstvo v takšnem položaju, ko so v vprašanju njegovi najpomembnejši interesi. Drugačnega stališča ni mogla zavzeti ljudstvo, ki se hoče imenovati svetoeno, in dokazati, da se ne iz nečestitih ciljev in idealov, za katere je padlo v zadnji vojni 1.700.000 njegovih najboljših sinov in hčera.

Ce se pa te pravilne zahteve križajo z interesi zapadnih imperialistov, potem to še ne pomeni, da se bo naše ljudstvo za te interese svojih pravic odreklo. Ne! Naše ljudstvo se bo za svoje pravice vedno borilo prav tako odločno kakor se je borilo zanje proti italijanskim fašistom in nemškim nacistom in bo zanje borbo nadaljevalo tudi proti imperializmu, ker je prepričano v zmago pravice.

Z našo zemljo pa ne bo nihče več zasiedel brezdažnih imperialističnih židovcev! Barantanja je bilo namreč več kot dovolj!

Po krivičnih sklepih zunanjih ministrov

Zatiranje koroških Slovencev se nenehno nadaljuje

Samo letos so avstrijske oblasti odklonile priznati organizacije: OF za Slovensko Koroško, Zvezo mladine za okraj Pliberk in AFŽ za Slovensko Koroško - Val protestnih zborovanj po vsej Jugoslaviji

LJUBLJANA, 14. — Koroška direkcija varnosti je odklonila priznanje AFŽ za Slovensko Koroško in ni hotela registrirati njene statuta. Direkcija je zahtevala, da organizacija spremeni ime, predvsem pa, da iz naslova vrže besede »za Slovensko Koroško«, iz statuta pa da črta odstavke, kjer je govora o tem, da se bo organizacija borila proti vsaki germanizaciji slovenskega prebivalstva na Koroškem.

To dejanje je samo eno v verigi sovražnega stališča in sovražnih namenov avstrijskih oblasti proti slovenskemu ljudstvu na tem kosu naše domovine, je ukrep za njegovo brezobzirno germanizacijo. Ze samo v letošnjem letu so avstrijske oblasti odklonile priznanje organizacij: OF za Slovensko Koroško, Zvezo mladine za okraj Pliberk in sedaj še AFŽ za Slovensko Koroško.

Pač pa si avstrijske oblasti ne pomislijo, kadar je treba izdati dovoljenje za ponovno delovanje kake znane nacistične organizacije. Tako je ustavno sodišče Avstrije preklicalo prepoved delovanja »Nemške telovadne zveze«, v kateri re vodstvu in članstvu so vidnejši

predstavniki nacionalsocialistične stranke. Koroški Slovenci po pariškem diktatu ne bodo prenehali svoje borbe za pravično rešitev vprašanja Slovenske Koroške. »Ta zemlja je slovenska in bo ostala slovenska«, je dejal na zborovanju, ki ga je priredila Zveza koroške mladine v St. Jakobu v Rožu, Sime Gros, član pokrajinskega odbora OF za Slovensko Koroško. S proslavo mladinskega dne so poslali tudi pismo maršalu Titu, kjer pravijo med drugim:

»Zahvaljujemo se Tebi in vsem jugoslovanskim narodom, da danes, ko vsi drugi teptajo načela o pravicah malih narodov, pod zastavo velikega Lenina odločno in dosledno podpirate naše upravičene zahteve in pred vsem svetom branite pravice zaslužnih narodov do svobode. Nadalje navajajo v pismu dejstva o gonji vodstva avstrijske KP za Koroško proti naprednim koroškim Slovincem. V pismu, ki so ga poslali namestnikom zunanjih ministrov v London, pa pravijo med drugim, da je tako imenovana manjšinska zaštita samo beseda na papirju, ki v praksi ne pomeni nič.

Glavni odbor Zveze bivših partizanov Slovenske Koroške je tudi poslal namestnikom v London brozjavko, v kateri protestira proti pariškemu diktatu, ki ga partizani ne bodo nikoli priznali. Bivši partizani, ki so s svojo krivjo prepoznali slovensko koroško zemljo, ko so se na strani demokratske protifašistične zveze borili proti nacizmu, in ki so verovali v velike zaveznike in v načela svobode malih narodov, bodo še odločneje nadaljevali borbo za osvoboditev in popolno enakopravnost svojega in vseh zaslužnih narodov. Samo tedaj, pravijo, bivi koroški partizani, ko bodo tudi koroški Slovenci dosegli vse tiste pravice, za katere so se borili z orožjem v roki, bo tudi v tem delu Evrope zagotovljen pravičen mir.

Predstavniki občinskih odborov Osvobodilne fronte za celovški okraj omenjajo v svojem pismu manjšinsko zaščito v prvi avstrijski republiki ter poudarjajo, da se ne posredno po pariškem sporazumu v znak protesta proti kršitvam kolektivne delovne pogodbe s strani države.

Tajništvo italijanske splošne zveze dela je poslalo sindikalnemu voditelju angleških pristanikih delavcev brozjavko, s katero izraža zveza solidarnost italijanskih pristanikih delavcev s kanadskimi pomorščaki. Splošna italijanska zveza dela sporoča nadalje, da se v italijanskih pristanikih kanadske ladje ne raztovarjajo.

LISBONA, 13. — Sodišče je obsodilo zaradi komunistične propagande 3 osebe na 12 let zapor, 2 na 3 leta, 5 na 18 do 20 mesecev, 13 pa osvobodilo.

Danes popoldne ob štirih pa je v New Yorku pričelo stavko 3.000 članov oseba neke avtobusne družbe. Ob koncu dela je tako ostalo en milijon in pol ljudi brez prevoznega sredstva. Stavka je izbruhnila v znak protesta proti kršitvam kolektivne delovne pogodbe s strani države.

Tajništvo italijanske splošne zveze dela je poslalo sindikalnemu voditelju angleških pristanikih delavcev brozjavko, s katero izraža zveza solidarnost italijanskih pristanikih delavcev s kanadskimi pomorščaki. Splošna italijanska zveza dela sporoča nadalje, da se v italijanskih pristanikih kanadske ladje ne raztovarjajo.

LISBONA, 13. — Sodišče je obsodilo zaradi komunistične propagande 3 osebe na 12 let zapor, 2 na 3 leta, 5 na 18 do 20 mesecev, 13 pa osvobodilo.

Danes popoldne ob štirih pa je v New Yorku pričelo stavko 3.000 članov oseba neke avtobusne družbe. Ob koncu dela je tako ostalo en milijon in pol ljudi brez prevoznega sredstva. Stavka je izbruhnila v znak protesta proti kršitvam kolektivne delovne pogodbe s strani države.

Tajništvo italijanske splošne zveze dela je poslalo sindikalnemu voditelju angleških pristanikih delavcev brozjavko, s katero izraža zveza solidarnost italijanskih pristanikih delavcev s kanadskimi pomorščaki. Splošna italijanska zveza dela sporoča nadalje, da se v italijanskih pristanikih kanadske ladje ne raztovarjajo.

LISBONA, 13. — Sodišče je obsodilo zaradi komunistične propagande 3 osebe na 12 let zapor, 2 na 3 leta, 5 na 18 do 20 mesecev, 13 pa osvobodilo.

Danes popoldne ob štirih pa je v New Yorku pričelo stavko 3.000 članov oseba neke avtobusne družbe. Ob koncu dela je tako ostalo en milijon in pol ljudi brez prevoznega sredstva. Stavka je izbruhnila v znak protesta proti kršitvam kolektivne delovne pogodbe s strani države.

Tajništvo italijanske splošne zveze dela je poslalo sindikalnemu voditelju angleških pristanikih delavcev brozjavko, s katero izraža zveza solidarnost italijanskih pristanikih delavcev s kanadskimi pomorščaki. Splošna italijanska zveza dela sporoča nadalje, da se v italijanskih pristanikih kanadske ladje ne raztovarjajo.

LISBONA, 13. — Sodišče je obsodilo zaradi komunistične propagande 3 osebe na 12 let zapor, 2 na 3 leta, 5 na 18 do 20 mesecev, 13 pa osvobodilo.

Jugoslovanski sindikati so potrdili zvestobo enotnosti mednarodnega proletariata

BEOGRAD, 14. — Predsednik glavnega odbora Enotnih sindikatov Jugoslavije in voditelj jugoslovanske delegacije na II. kongresu Svetovne sindikalne zveze Djuro Salaj je ob svojem povratku iz Milana izjavil, da je kongres na mogočno in prepričljivo način pokazal borbeno voljo in enotnost delavskega razreda vsega sveta.

»Rezultat sklepov predstavlja novo mogočno orožje mednarodnega proletariata in vseh naprednih sil v boju za kruh, za demokracijo in za bratstvo med narodi. To enotnost so poudarile vse organizacije, ki so včlanjene v Svetovno sindikalno zvezo, med II. kongresom pa so vse te organizacije, pri vseh skupaj in odločitvah je kongres pokazal svojo enotnost in razočaral voljo delavcev vsega sveta. Prav zaradi tega predstavlja rezultat drugega kongresa SSZ mogočno borilno milijono delavcev, da se priključijo Svetovni sindikalni zvezi. Ustanovitve mednarodnih strokovnih zvez, ki jih je kongres potrdil, je nadaljeval Salaj, nudi možnost sindikatom, katerih državne organizacije so izven SSZ, da se vanje vključijo. Kongres je poudaril in odločno obsodil vse poskuse, ki stremijo za razbitjem enotnosti delavskega razreda, obsodil je nadalje dejanja oportunistov in drugih agentov ameriškega imperializma v vrstah svetovnega sindikalnega gibanja. Dejstvo je, da šteje SSZ tudi po poskusih razcepelje organizacije, ki so jih napravili ameriški in britanski sindikalisti, danes največje število članov od svoje ustanovitve sem. Razen tega je enotnost v njenih vrstah sedaj še bolj utrjena.

Jugoslovanska delegacija, je dejal Salaj, je s svojim delom na kongresu, s svojo udeležbo v debatah in z odobritvijo referatov, zaključkov in sklepov kongresa, dala svojo polno podporo drugemu kongresu SSZ ter s tem ponovno potrdila zvestobo jugoslovanske sindikalne zveze ter vseh delavcev Jugoslavije fronti miru, demokracije in enotnosti mednarodnega proletariata in naprednih sil v svetu. To

Kakor da ne bi bilo dovolj naravnih poplav, poročajo pekinci radio, da so kuomintangov čete razstrelile jezove na reki Kangkjang v pokrajini Sansi 200 kilometrov zapadno od Hankeua. Poplava ogroža štiri pokrajine z dve milijona prebivalcev med Janglejem in Siangom.

OVIEDO, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Zvezni urad za statistiko je danes javil, da Sovjetska zveza že drugi mesec ni dobavila mangana in kroma Zdrženim državam. Znano je, da je vladal SZ že preteko jesen dal razumeti, da bo prekinila dobavo teh rud Zdrženim državam zaradi prekinitve dobav nekaterih ameriških proizvodov Sovjetski zvezi.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

WASHINGTON, 14. — Deset rudarjev se je smrtno onesrečilo v premo-govniku »Maria Luisa« vsled hude eksplozije. Več tisoč oseb, med katerimi sorodniki zasutih rudarjev se zgrinja pred rudnikom in policija komaj uspeva krotiti množico.

SKOZI SITO IN REŠETO

Papežev anatema Papež je znova obsodil komunizem. Tega ni napravil prvič in verjetno tudi ne zadnjič. S tem pa komunizem ni nič izgubil; rekli bi, da je celo pridobil.

Papež je znova povedal, da je med katolicizmom in komunizmom sovražna nemogoča. To ni nikaka novost, in bi si bilo le za to, bi si ne mogli pojasniti, zakaj papež ne obsodi slovesno komunizma vsak dan, vsak teden, vsak mesec, ali vsaj enkrat letno, ampak to dela le v dolocenih zgodovinskih razdobjih.

Na splošno velja pravilo, da je katoliška cerkev gospodarsko in politično temo povezuje s tistim družbenim razredom, ki je na oblasti, če ta razred priznava zasebno lastnino proizvodnih sredstev in če ima le različne gospodarske interese glede oblike te zasebne lastnine.

Katoliška cerkev je torej vedno temo povezuje z izkoriščalskim razredom. Cim se borb med izkoriščalci in izkoriščanimi zaostri, in je to več zaostriši v nevarnosti oblač izkoriščalskega razreda, tedaj boste vedno našli papeža, ki z versko-doktrinarnimi stališči prisloži na pomoč ogroženemu razredu in ga skuša na ta način podpreti v njegovi borbi za obstanek.

Gleda resničnosti tega pravila moramo dobiti v zgodovini slovenske družbe vse polno primerov. Katoliška cerkev je najmočnejša, na verjetem prepričanju zgrajena na ideološki in v človeški družbi, in je od rimskega cesarstva obstoječa, in uslo zgodovino igrala neza-likovno vlogo zanjardja obstoječega izkoriščalskega družbenega reda. V živem spominu nam je še stališče Katoliške cerkve v zadnji

osvobodilni vojni proti fašizmu. Ko so fašisti pripravljali napad na državo vseh izkoriščanih, je papež vodil v ideološki borbi proti komunizmu.

Uspeh vam je znan. Danes, ko je položaj tak, da se pozicije izkoriščanege razreda iz dneva v dan vedno bolj krepijo in se imperializem izkoriščalskega razreda bliža vedno hušji zagati, je papež zopet povzdignil svoj glas, mu prisloži na pomoč in izrekel znova svoj slovesni anatema nad komunizmom.

Ce bi papežev anatema mogel doseči kakšen uspeh, bi ga bil dosegel že takrat, ko ga je prvič izrekel. Zgodovina pa je šla vedno mimo njega. Inkarer je šla do sedaj, tako bo delala tudi v bodoče, ker zgodovinskega razvoja ni mogoče ustaviti s tem, da se četudi še tako slovesno, izjavimo proti njemu in skušamo izobčiti tiste ljudi, ki so le zavestne sile tega oblikovnega razvoja, ki ni odvisen niti od papeža niti od Trumana.

Zupančič. Nazor in kominformisti »ll Lavoratore« najzavla za danes proslavo v počastitev velikih pesnikov Zupančiča in Nazorja.

Kako morejo kominformisti proslavljati Zupančiča in Nazorja, res ne vemo. Večjega nasprotja na svetu, kot je med Zupančičem in Nazorjem na eni strani in kominformisti na drugi strani, si sploh ni mogoče misliti. Pri tem jih ne more rešiti niti izhod, ki ga, za velike moše, ki so na smrtni postelji skesali in se spravili z Bogom, uporablja Katoliška cerkev, ki upošteva samo to zadnje dejanje utrujenega duha in velikodušno pozab-

ljo na vso njihovo borbno življenjsko pot.

Zupančič in Nazor sta vse svoje življenje posvetila svojemu narodu. Umrla sta s ponosno dvignjeno glavo, in njune zadnje misli so veljale njuni socialistični domovini, njenemu velikemu voditelju maršalu Titu in obsodi ogubne kominformistične gonijski proti tisti Jugoslaviji, ki v svoji zunaški zgodovini ne pozna izdajstva.

Tudi zato sta Zupančič in Nazor res velika pesnika, in kominformisti niso vredni, da se ju dotakneta s svojim umazanin jezikom.

Vidali bo govoril Vidali rad piše. On piše na desno in na levo, piše temu in onemu. On piše tudi Santinu. A kjer pride do največjega izraza njegova pisateljska žilica, to so njegove reportaže o mednarodni politiki. Tu si je pridobil še celo mednarodni sloves. Kaj Pearson! Kaj Lippmann! Vidali, l'uomo del baratto, nonche' in fame!

A če Vidali rad in mnogo piše, on se rajši govori. On govori povsod, kjer želite. In tako rase in se širi po svetu njegova govorniška slava, vzporedno in celo bolj kakor njegov pisateljski sloves. Pricerčila je že meje tega nasakega slovesa velikega ozemlja, in se širi... kam? V Italijo, seveda!

Tako bo — čisto slučajno, da se razumemo! — Vidali govoril in delal v bližini Padove, kjer bo veliko ljudsko rajanje s pestrim sporodom, ob priliki obletnice atentata na tov. Togliatti-ja in velike protestne stavke, ki se je končala, kakor vsi veste.

Tam bo govoril tudi senator Pellegri in neki drugi član iz vod-

stva KPI.

To bo prvi Vidalijev govorniški nastop v enozemstvu. Čudno je le to, da se teh obletnic Vidali za sedaj še ni hotel spomniti v Trstu, in ni njune zadnje misli so veljale njuni socialistični domovini, njenemu velikemu voditelju maršalu Titu in obsodi ogubne kominformistične gonijski proti tisti Jugoslaviji, ki v svoji zunaški zgodovini ne pozna izdajstva.

Tudi zato sta Zupančič in Nazor res velika pesnika, in kominformisti niso vredni, da se ju dotakneta s svojim umazanin jezikom.

Vidali bo govoril Vidali rad piše. On piše na desno in na levo, piše temu in onemu. On piše tudi Santinu. A kjer pride do največjega izraza njegova pisateljska žilica, to so njegove reportaže o mednarodni politiki. Tu si je pridobil še celo mednarodni sloves. Kaj Pearson! Kaj Lippmann! Vidali, l'uomo del baratto, nonche' in fame!

A če Vidali rad in mnogo piše, on se rajši govori. On govori povsod, kjer želite. In tako rase in se širi po svetu njegova govorniška slava, vzporedno in celo bolj kakor njegov pisateljski sloves. Pricerčila je že meje tega nasakega slovesa velikega ozemlja, in se širi... kam? V Italijo, seveda!

Tako bo — čisto slučajno, da se razumemo! — Vidali govoril in delal v bližini Padove, kjer bo veliko ljudsko rajanje s pestrim sporodom, ob priliki obletnice atentata na tov. Togliatti-ja in velike protestne stavke, ki se je končala, kakor vsi veste.

Tam bo govoril tudi senator Pellegri in neki drugi član iz vod-

stva KPI.

To bo prvi Vidalijev govorniški nastop v enozemstvu. Čudno je le to, da se teh obletnic Vidali za sedaj še ni hotel spomniti v Trstu, in ni njune zadnje misli so veljale njuni socialistični domovini, njenemu velikemu voditelju maršalu Titu in obsodi ogubne kominformistične gonijski proti tisti Jugoslaviji, ki v svoji zunaški zgodovini ne pozna izdajstva.

Tudi zato sta Zupančič in Nazor res velika pesnika, in kominformisti niso vredni, da se ju dotakneta s svojim umazanin jezikom.

Vidali bo govoril Vidali rad piše. On piše na desno in na levo, piše temu in onemu. On piše tudi Santinu. A kjer pride do največjega izraza njegova pisateljska žilica, to so njegove reportaže o mednarodni politiki. Tu si je pridobil še celo mednarodni sloves. Kaj Pearson! Kaj Lippmann! Vidali, l'uomo del baratto, nonche' in fame!

A če Vidali rad in mnogo piše, on se rajši govori. On govori povsod, kjer želite. In tako rase in se širi po svetu njegova govorniška slava, vzporedno in celo bolj kakor njegov pisateljski sloves. Pricerčila je že meje tega nasakega slovesa velikega ozemlja, in se širi... kam? V Italijo, seveda!

Tako bo — čisto slučajno, da se razumemo! — Vidali govoril in delal v bližini Padove, kjer bo veliko ljudsko rajanje s pestrim sporodom, ob priliki obletnice atentata na tov. Togliatti-ja in velike protestne stavke, ki se je končala, kakor vsi veste.

Tam bo govoril tudi senator Pellegri in neki drugi član iz vod-

stva KPI.

To bo prvi Vidalijev govorniški nastop v enozemstvu. Čudno je le to, da se teh obletnic Vidali za sedaj še ni hotel spomniti v Trstu, in ni njune zadnje misli so veljale njuni socialistični domovini, njenemu velikemu voditelju maršalu Titu in obsodi ogubne kominformistične gonijski proti tisti Jugoslaviji, ki v svoji zunaški zgodovini ne pozna izdajstva.

Tudi zato sta Zupančič in Nazor res velika pesnika, in kominformisti niso vredni, da se ju dotakneta s svojim umazanin jezikom.

Vidali bo govoril Vidali rad piše. On piše na desno in na levo, piše temu in onemu. On piše tudi Santinu. A kjer pride do največjega izraza njegova pisateljska žilica, to so njegove reportaže o mednarodni politiki. Tu si je pridobil še celo mednarodni sloves. Kaj Pearson! Kaj Lippmann! Vidali, l'uomo del baratto, nonche' in fame!

A če Vidali rad in mnogo piše, on se rajši govori. On govori povsod, kjer želite. In tako rase in se širi po svetu njegova govorniška slava, vzporedno in celo bolj kakor njegov pisateljski sloves. Pricerčila je že meje tega nasakega slovesa velikega ozemlja, in se širi... kam? V Italijo, seveda!

Tako bo — čisto slučajno, da se razumemo! — Vidali govoril in delal v bližini Padove, kjer bo veliko ljudsko rajanje s pestrim sporodom, ob priliki obletnice atentata na tov. Togliatti-ja in velike protestne stavke, ki se je končala, kakor vsi veste.

Tam bo govoril tudi senator Pellegri in neki drugi član iz vod-

